

men, så vi også sikrer retssikkerheden bedst muligt, og også omvendt sådan, at det også er muligt, at det kan foregå så skånsomt som muligt med den barske proces, det jo trods alt er for hele den involverede familie.

Så vi håber meget, at det kan lykkes at få så sådan et analysearbejde i gang. Selv om det lyder til, at regeringen åbenbart her er modstandere af at få en bedre belysning af problemerne, kunne det jo være, at vi så alligevel fra Socialudvalgets side kunne prøve at se på, hvordan vi så alligevel kan komme igennem med at få lavet en analyse og nogle modeller, som også kan indgå i hele vores debat i forhold til den kommende struktur i Danmark.

Vi er positive over for forslaget.

Tove Videbæk (KD):

Forslagsstillerne har helt ret i, at mange kommuner gør en stor indsats i forbindelse med den tunge opgave, som anbringelse af børn er. Men Socialforskningsinstituttet har alligevel også i flere undersøgelser og rapporter afdækket problemer med for stor vilkårlighed, for lidt faglighed, for store forskelle fra by til by: sagsbehandlere gør det, man plejer at gøre, man lytter ikke til børnene, man inddrager ikke familier i den grad, man burde osv.

Ud over SFI's rapporter får vi også i Socialudvalget mange henvendelser fra familier og fra børn, der føler sig dårligt behandlet i forbindelse med anbringelser. Nogle få af disse når så frem til avisernes forsider eller endog til TV-avisen. Det har drejet sig om børn, der er blevet fjernet, som aldrig burde have været fjernet, eller børn, som først bliver fjernet som 12-13-årige, selv om de burde have været fjernet, eller der burde have været sat foranstaltninger i gang for dem meget tidligere i deres liv.

På baggrund af rapporterne og alle de her henvendelser er jeg helt enig med forslagsstillerne vedrørende problempunkterne og behovet for bedre sagsbehandling. Jeg vil da også tilføje, at vi også har brug for bedre uddannelse af sagsbehandlere og for efteruddannelse. Alt for mange af sagsbehandlere har kun ganske få ugers kurser i behandling af børnesager, hvor de sidder med børns og familiers fremtid i deres hænder, og det er simpelt hen for pauvert. Så jeg er altså enig med forslagsstillerne vedrørende kvalitet i sagsbehandlingen.

Kl. 22.50

Til gengæld er jeg lidt spørgende over for de forskellige modeller: at børn og unge-udvalg

skal laves om, at Den Sociale Ankestyrelses kompetence skal ændres osv. Derudover ønsker forslagsstillerne et uafhængigt nævn og regionale centre, og disse forslag er vi ikke helt sikre på er de rigtige. Jeg synes ikke, vi har nok grundlag for eller forskning, der viser, at disse modeller er de rigtigste. Dog må jeg sige, at jeg har en vis interesse for at se på det omkring de regionale centre, som måske kunne være med til at samle ekspertise på området. Vi ved jo, at i f.eks. Island og Norge og flere andre lande har man reorganiseret familie- og anbringelsesområdet i større centre for at sikre bedre kvalitet i sagsbehandlingen.

Men vedrørende anbringelsesområdet generelt og bedre kvalitet i sagsbehandling og også analysearbejdet, som er blevet nævnt her i dag, har vi jo et stort projektarbejde i gang allerede. Vi har masser af KABU-projekter. Jeg tror, det er noget med over 100 forsøg, der er i gang. KABU betyder kvalitet i anbringelse af børn og unge, og det er i fuld gang i øjeblikket, hvor man prøver at finde modeller til, hvad der kunne være godt at bruge rundt omkring i det ene og i det andet og i det tredje tilfælde.

Under dette projekt er der mange forsøg i gang, og jeg ser egentlig frem til at få resultaterne af alle disse mange forsøg og projekter på bordet, så vi kan få dem med i diskussionen og få dem implementeret i den nye reform, hvis vi vælger, at det skal de.

Så når vi ser på forslagene i B 77 og resultaterne af KABU-projektet og en række andre vigtige input, så synes jeg, at vi skal tage det hele med ind i forhandlingerne omkring anbringelsesreformen, og med det engagement, der er udvist i dag, og alle de mange gode forslag og input, der er kommet, er jeg sikker på, at vi får en bragende god anbringelsesreform ud af det.

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre er traditionelt et af Folketingets varmeste fortalere for det kommunale selvstyre. Vi tror i meget vid udstrækning på kommuners og professionelles evne til at træffe rigtige beslutninger forankret i den lokale virkelighed og i forhold til de mennesker, man har med at gøre.

På et væsentligt område afviger vi denne holdning, og det er, når det drejer sig om den lille gruppe af udsatte børn, der bliver anbragt